

Marian Kwapiński

Miłoszewo, gm. Linia, woj. gdańskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 20, 67

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MADEŁY, gm. Pątnów
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził mgr Zdzisław Kaszewski. Finansował WKZ w Sieradzu. Dziesiąty sezon badań. Cmentarzysko górnośląsko-malopolskiej grupy kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu i z okresu halstackiego C /800-650 p. n. e./.

Stanowisko to znajduje się na grzbiecie najstarszej terasy pradolinny rzeki Warty, porośniętej obecnie karłowatym lasem. Przebadano obszar o powierzchni 475 m², na którym odkryto 46 grobów ciałopalnych o zróżnicowanym obrządku pogrzebowym.

Typ I - 25 grobów. Przepalone kości ludzkie, złożone w popielnicy w układzie anatomicznym, wypełniając naczynie prawie po samą szyjkę. Popielnice ustawione były w warstwie żółtego piasku, a tylko 4 z nich miały obstawy kamienne. Przystawki umieszczone były bezpośrednio w sąsiedztwie popielnicy. Rzadziej wkładano je razem z ozdobami stroju do jej wnętrza: na przepalone kości ludzkie. Nakrywanie popielnic płaskimi kamieniami lub misą stwierdzono w grobach: 285, 294, 308.

Typ II - 4 groby. Część przepalonych kości ludzkich złożono w popielnicy, a resztę rozsypano między popielnicą a przystawkami. Przewracanie popielnic stwierdzono w grobach: 305 i 316.

Typ III - odmiana e - 3 groby. Przepalone kości ludzkie przemieszane ze szczątkami stosu częściowo złożone w popielnicy. Resztę kości i stosu zsypano do jamy grobowej obok popielnicy. Przystawki ustawione były podobnie jak w grobach wyżej opisanych typów. Obstawę kamienną w kształcie prostokąta posiadał grób 285.

Odmiana b - 4 groby. Część przepalonych kości ludzkich znajdowała się w popielnicy, a resztę rozsypano wzdłuż osi wschód-zachód. W grobach: 282, 316, 318 popielnice i przystawki znajdowały się w zachodniej części jamy grobowej, natomiast w grobie 286 w części wschodniej.

Typ IV - 3 groby. Przepalone kości ludzkie zsypane do jamy grobowej razem ze szczątkami stosu i fragmentami celowo rozbitych naczyń, tworzyły niewielkich rozmiarów owalne skupisko. Naczynia zachowane w całości ustawione były w pewnym oddaleniu od skupisk przepalonych kości.

Typ V - 6 grobów. Przepalone kości ludzkie przemieszane z fragmentami celowo potłuczonych naczyń zostały zsypane do jamy grobowej i rozrzucone po całej jej powierzchni. W tym typie pochówków naczynia zachowane w całości należą do miedzianych, obecność ich stwierdzono w grobach: 276, 280, 315.

Typ VI - 1 grób. Pochówek tego typu zawiera tylko same przemyte kości ludzkie, które zsypane do jamy grobowej tworzyły kuliste skupisko.

Wyposażenie poszczególnych grobów w naczynia waha się od 2 do 10 sztuk. W dwóch grobach popielnicowych wśród przepalonych szczątków ludzkich odkryto fragmenty niewielkich rozmiarów zawieszek z brązu.

W dwóch grobach popielnicowych i jednym jamowym, będących prawdopodobnie pochówkami młodocianych osobników, wśród przepalonych szczątków ludzkich występowały gliniane grzechotki.

MAŁA NIESZAWKA, gm. Wielka Nieszawka
woj. toruńskie
Stanowisko 1

patrz
półne średniowiecze

MŁOSZEWO, gm. Linta
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził dr Marian Kwapiński. Finansował WKZ w Gdańsku. Cmentarzysko kultury wejherowsko-krotoszyńskiej, osada średniowieczna.

Cmentarzysko badań w latach 1953 i 1975 L. J. Łuka /ratowniczo/ i w 1976 r. G. Jęziora /badania wykopaliskowe/. W wyniku tych badań odkryto łącznie 6 grobów skrzynkowych kultury wejherowsko-krotoszyńskiej z okresu halstackiego D oraz 7 palenisk średniowiecznych.

Badania w 1986 r. miały charakter interwencji konserwatorskiej w związku z planowaną zabudową części wyniesienia, na którym zlokalizowane jest stanowisko. Zagrożeń nie stwierdzono, zbadano łącznie obszar o pow. 210 m². Odkryto jeden grób ciałopalny, popielnicowy z okresu wczesnośredniowiecznego oraz 7 silnie zniszczonych palenisk średniowiecznych /XIV-XV w./ z brukami kamiennymi.

Badania nie będą kontynuowane.